

UDVARHELYI HIRADÓ

SZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Előfizetési árak:
 Egész évre 4 frt, fél évre 2 frt, negyed évre 1 forint.
 Egy szám ára 8 kr. — Községek-, körjegyzők- és tanítóknak
 egész évre 3 frt. — Megjelen hetenként egyszer, vasárnap.

Felelős szerkesztő: **Cs. Szabó Kálmán.**
 Szerkesztő
 és laptulajdonos: **Becsek Aladár.**

Hirdetések a legolcsóbban számíttatnak. A bélyeg díj
 külön minden beiktatásnál 30 kr. Nyilttér sora 25 kr.
 A hirdetés és nyilttér díja előre fizetendő.
 Szerkesztőség és kiadóhivatal: Becsek D. Fia könyvnyomda

Székelyvidékek vasutja.

(Dr.) Az utóbbi években szinte hihetetlen mód megváltozott viszonyok megteremtésében igen nagy része van annak a kis vasutnak, mely megyénket a kereskedelmileg fontos városokkal összeköti. Egyszerre vidékünk megélnéül, haladás lépett a régi unottság helyébe és gyors fejlődést hozott felénk s kiemelt a feledés, az ismeretlenség sötét homályából Hozzá csatolt ez egyszerre a kereskedelmi világhoz s megkönnyítette a megélhetést, a versenybírást, teremtve ipart, felvirágoztatva a kereskedelmet. Igen — haladást teremtett, csak mi nem érezzük ezt, kik a lassu átváltozáson észrevétlenül mentünk keresztül, de láthatják azok, kik a székely vasut léte előtt ismerték megyénk elmaradottságát. Erős kapcsolatot kötött ez az ipar és kereskedelem terén, egyszerre villanyütésként szellemi életét is fokozta s bevezetett a szerepet játszó városok sorába.

Ily rohamos fejlődés után elfog a vágy, hogy ne csak kifelé, de itt benn a székelység erős várában is megteremtsük mindazt, a mi összeköti a székely testvéreket. Nagyon sokszor felmerült az eszme, hogy a segesvár — székelyudvarhelyi vonalat kiépítve Gyergyóval kötik össze. E kereskedelmileg igen fontos terv a vállalkozók és intézőkörök kedvtelensége miatt mindig megbukott s most ismét szőnyegre kerül kereskedelmi miniszterünk nagy programja keretében, ki a hazai belkereskedés felvirágzásában véli elérhetőnek a nemzeti erő fokozását. Ha vármegyénk és Gyergyó között két sínpár által szoros kapocs létesül, a székelység érdeke egyszerre nagy támaszt nyer, mert nem csak kifelé, hanem benn önsaját körében is tud táp-

anyagot találni a haladás utján való sikerekhez. Egyszerre közelebb jönnének egymáshoz s egy érdek zászlója alá csoportosulnának, hogy a szétzúrt s egymástól távol álló székelység ősi ereje még erősebb legyen s megőrizze egyéniségével járó szabad gondolkodását. Idegen befolyástól nem félhetünk, ha a szoros kapocs köztünk meg van, és lesz a forgalom és közlekedés megkönnyebbitése folytán jó iparunk és versenyképes gyármányaink. Nem kell idegenre támaszkodni, mikor testvériség erős kapcsa tart egybe. Hiszen már a csiki-út kiépítése is a forgalomban változást idézett elő s hasztalan várjuk, hogy Csikvármegye is a székely vidékek érdekeit szemelőtt tartva, a határszéli utat is közlekedésre alkalmassá tegye. Hasztalan kapott a volt kereskedelmi minisztertől több izben intést, — az út ma is olyan állapotban van, hogy az kereskedelmileg számba se jöhet. Nem értjük Csikvármegye csökönys magatartását, melylyel nemcsak az ő, de a mi kereskedelmi életünknek is, tetemes károkat okoz, s nem értjük az intéző körök passiv magatartását, melylyel megrontják a kereskedelmi forgalmakat, utját vágják a haladásnak, a fejlődésnek.

Éppen ezért kívánatos volna, hogy a székely vasutak behálózzák a székelyvidékek minden pontját s elvigyék a haladás szellemét oda, hol eddig csak ősi elmaradottság, a régi rosszak megszokásának és nemtörődésnek sötét szelleme honolt.

És ha egykor a megerendezés is reánk köszönt, Gyergyót Udvarhelymegyéhez csatolják — a mai kilátások szerint s akkor nem idegen rész lesz egyszerre az anyatestbe visszakapcsolva, hanem a testvéri, a már jól ismert vidék. Hogy ez közgazdaságilag mily sokat jelent, az a te-

kintélyes csoport tudja, a mely a Székely-Udvarhelyt és Gyergyót összekötő szárnyvonal kiépítését sürgeti.

A két egymás mellett haladó keskeny sínpár vaskapocsként öleli keresztül az egész világot s a távolság nagyságait ledönti. Ha mi is egyszer látni fogjuk, hogy havasaink alján vastas szeli ketté utaink, akkor megtaláltuk a vaskapocot, a mely a testvérmegyéket érzésben, gondolkodásban, kereskedelemben és iparban szétválaszthatatlanul egybefűzi.

Belföld.

A gabonaárak országos közzétételére vonatkozólag Hegedüs Sándor kereskedelemügyi miniszter üdvös intézkedést léptet életbe. A napokban jelent meg rendelete, amelyben utasítja az alárendelt közegeket, hogy a posta- és táviró hivatalokban az országnak legalább 500 pontján a budapesti gabonaárak naponként közzé legyenek téve.

Ezzel a rendelkezéssel Hegedüs Sándor kettős föladatot old meg. Az egyik az, hogy a vidéki kereskedők föl legyenek mentve a budapesti agenturák tartásától és meg legyenek mentve az esetleges börzespekulációk okozta félrevezetésektől. Másrészt pedig a kistermelők is értesülhetnek napról-napra a gabonaárakról és így nem lesznek egykönnyen félrevezethetők a lelkiismeretlen vásárlók által. Ekként Hegedüs Sándor másodsorban közrehat, hogy a gabonaüzérkedés hátrányai megszüntetessenek. Sőt a vaifőságos határidői gabonauzsurát is annyiban korlátozni fogja, hogy nevelőleg hat a kisgazdákra, folyton szemük előtt lévén a gabonaárak hullámozásai.

Üdvözöljük Hegedüs kereskedelemügyi minisztert rendeletéért. Csakugyan máris kezdi beváltani költségvetési beszédében tett amaz ígérteit, hogy mélyebben fog szántani. A mely szántást a nehéz törvényhozási uton kívül rendeletek által is iparkodik megvalósítani oly intézményeknél, amelyek gyors életbeléptetése szükséges. Sőt abban a tekintben is

Légyott

— Irta **Bársony István.** —

A tengeriföld mellett, az árok partján, egy fiatal férfi állott s az árok mentén ültetett akácbokrok közül türelmetlenül nézegetett a tanya felé.

Vagy öt percnyire lehetett tőle az urasági ház. Ha valaki oda akart jutni, végig kellett mennie az akácok alatt húzódo gyalogúton, s a szőlőkerten meg a faiskolán át ért fel azután a dombra, a hol a ház fehérelt.

Csinos új épület volt az, de meglehetősen árnyéktalan. A környékét nemrég kezdték befásítani; a bejárat előtt terülő virágos kert lugasait egyelőre csak vörösvirágú bivalypaszulylyal futtatták be; elbujni bizony nem lehetett bennök. A verenda oszlopait is gyéren ölelgette a vadszöllő.

Jó meleg volt és az izgatottság még jobban befűtött a fiatal embernek.

Már egészen lecsápolta maga körül a botjával az akáczeveleket, s a szegény kopasz galyacskek búsan zundultek meg minden suhintására. Barbár pusztítást művelt volna köztök, ha valahára észre nem veszi, hogy a szöllő alacsony soraiban sietve közeledik valaki. Egy karcsú, finom alak, a ki, mikor az akácok alá ért, futásnak eredt. Világos kartonruha volt rajta, ropogósra vasalva. Az udonatú mosószővet ugyancsak pattogott, suhogott.

A férfi elibe rohant az asszonynak. Egymás karjába szakadtak. A nő kontyáról lecsúszott a szé-

les Panama-kalap, kezéből pedig kihullott a napernyő a fűre.

— Jaj da későn jössz, zúgolódott a férfi; itt hagysz epedni, lelketlenül.

— Egyetlenem, nem jöhöttem előbb. Fogalmad sincs arról milyen széksás a néni. Nincs rá mód, hogy szabadulhassak tőle. Most szerencsére egy kicsit lefeküdt s elaludt.

A férfi mérgelődött.

— No de hát mikor lesz ennek vége? köszönöm én az ilyen nagynénit, köszönöm én az ilyen látogatást. Egy hete van nálunk; mikor hordja el már a fergetet?

Az asszonyka gyöngéden fogta be az ura száját.

— Mindig káromkodik. Nem szégyenli magát? Azért veri az isten, — mondta szerelmes güyögéssel.

— Igaz is, — pattogott az ember, — hát halott valaki ilyet? Ránk tör a mézes tekintetben s ezerféle bolond ürügygyel szakít el bennünket egymástól.

Az asszony közbevágot.

— Azt mondja, hogy ő a Gondviselés.

— Hát oszt' kinek van itt most szüksége a gondviselésre!

A menyecske tréfás taglejtéssel fordította a mutatoujját a saját kebelének.

— Hogy érti, ha szabad kérdenem?

Az asszonyka az ura mellére bujtatta az arcját.

— Azt mondja, hogy korán mentem férjhez. Megárt a szerelem...

A férfi elképedt. — No nézze meg az ember.

Iszen ez lázítás!... Nem elég, hogy asztmája miatt betegápolójává lettél, s ott őrzöd éjjel-nappal; az a köszönet érte, hogy megijeszt, elremit!

— Ugy-e, ha beteg volnék is, itt, te melletted meggyógyulnék.

Összeölekeztek, boldogan, önfelédten. A tengeri-levelék halk zizegése rebbentette szét őket.

A férfi sehogy sem tudott lecsillapodni; boszúsán tért vissza az előbbi témára.

— Iszen csak ne volna olyan asztmás.

— Nem is asztmás, — sugta a menyecske titkolózva. — Csak úgy teszi magát.

— Honnan tudod?

— Egész éjjel úgy alszik mint a tej. Csak olyankor kapkod levegő után, a mikor elakarom hagyni.

— Ezt nem állom ki tovább!

— Tűrj még egy kicsit. Nem tarthat már soká.

Házbérnegyedre biztosan haza megy; maga rendezkedik a lakóival, azt el nem engedni, soha se máásra.

— De mikor egy perczre sem tudlak mellől elkapni!

— Bolondos te, iszen már itt vagyok.

— Itt ám, a kukoricaföldön! A hol kíváncsian bámulnak reánk a czirok bugájáról a verebek. Mióta tart már, hogy minden kis csökodat úgy kell lopnom?

— Kapsz most belőle százat.

Éppen elkezdtek volna, de előbb körülnézett az asszony, hogy nincs-e itt valaki?

— Jaj Istenem a néni! — kiáltotta s egy akácbokorba surrant, onnan kukucsált ki, mint egy megriasztott madár.

jó példát ad a kereskedelemügyi miniszter, hogy ne mindig a represszióban bizzunk a visszaélések korlátozása tekintetében. A represszió is szükséges, de különösen ott, ahol annak alkalmazása gyakran kétélű fegyver, majdnem tanácsosabb az okos megelőzés.

Ezt igyekszik megvalósítani a miniszter rendelete, amely bizonyára igen rokonszenves fogadtatásra talál az egész országban.

Nemzeti népoktatás.

Az 1899. évi immár a negyedik közoktatásügyi költségvetés, amelyet Wlassics miniszter nyújtott be. Ez alkalommal érdekesnek tartjuk főbb adatokban bemutatni népoktatásügyi költségvetéseink négy évi emelkedését.

1895. évben állami népoktatási célokra fordított összesen 930 ezer frt; községi és felekezeti tanítók fizetésének kiegészítésére az 1893. évi XXVI. t.-cz. alapján 290 ezer frt; az elemi népoktatás összes költségei kitétek akkor 1.436,000 frtot. 1899. évben az állami elemi iskolák összes költségei 1.979,733 frtot, a községi és felekezeti tanítók fizetésének kiegészítésére előirányzott összeg 6.0 ezer frtot, az elemi népiskolák összes költségei 2.723,733 frtra emelkedtek.

1895 évben a tanfelügyelőségek összes szükséglete 245,825 frt, míg most 302,500 frt.

Népnevelési összes szükségletekre 1895. évben megszavaztatott 3.625,681 frt; 1899. évre előirányoztatott összesen 5.765,149 forint, négy év alatt emelkedett tehát a népnevelési szükséglet összesen 2.139,468 frttal.

Ezen, a mi viszonyaink között nagy arányú emelkedés fényesen igazolja, mily nagy gondot fordít Wlassics miniszter különösen a népoktatás fejlesztésére s hogy ezen emelkedésben az állami elemi népoktatás költségei megkétszereződtek, világosan mutatja az erős nemzeti irányt, amelyet a miniszter népoktatási politikájában követ.

Ezen reformok és tervek közül most különösen emlékeztetbe hozzuk: az állami népiskolák elhelyezésénél követendő kulturpolitikát; az ezer új állami népiskola föllállítását; a létező állami elemi népiskolák törvényszerű karbahozatalát; az állami tanítók anyagi helyzetének javítását; az iskolai építkezések szabályozását; az iskolák beléletének irányítását; a népiskolai tanfelügyelet intenzívebbé tételét; a gazdasági ismétlőiskolák és a kiseddóvás fejlesztését.

Emlékeztetbe hozzuk pedig mindezeket azon okból, mivel a miniszter nagy lelkesedéssel fogadott programjának és terveinek egy részét már megvalósította, jó nagy részét pedig az 1899. évi költségvetésben biztosította.

Ma már a közvélemény osztatlan helyeslése kíséri Wlassics kulturpolitikáját, a mely az állami népiskolák elhelyezésénél a párhuzamos eljárásban nyilvánul. Vagyis ott, a hol a magyar elem nagy attraktív erőt képvisel, ott — a miniszter szavaival élve — a magyar elemnek a hóna alá kell nyulni és támogatni kell mindazon helyeken ahol az nemzetiségek közé került.

Ezt megvalósítandó, a miniszter ezer új állami népiskola föllállítását vette célba, a melynek első sorozata az 1899. évi költségvetésben már biztosítva van s a leg gondosabban előkészített programot öt év alatt megvalósul.

A most létező állami népiskolákban összesen 2610 állami tanító működik. Majd ha a miniszter által tervbevetett ezer új állami iskola a közeljövőben szervezve lesz s ezekkel együtt mintegy ötezer állami tanító lesz terjesztője a magyar hazafias irányú népnevelésnek, lehet-e akkor kétekednünk, hogy e hadsereg az új ezredév küszöbén a magyar nemzeti állam megszilárdításának egyik legbecselesebb tényezője lesz?

Különböen örömmel konstatáljuk, hogy az állami népoktatás iránti érdeklődés és áldozatkészség mind szélesebb körben nyilvánul s ma már valóban alig képes a közoktatási miniszterium, mostani főlemelt hitelével is az államosítás iránti kérelmeket mind teljesíteni; dacára annak, hogy a községek gyakran a legmesszebb menő áldozatoktól sem riadnak vissza, csak hogy népoktatásukat államosítsák.

Ezen bizalom fölkelésében nagy része van egyfelől annak, hogy az állami népiskolákban a tanítás viszonylag a legjobb; de része van azon helyes iránynak is, amelyet Wlassics miniszter az állami iskolák szervezésénél s beléletük rendezésénél követ. Az állami iskolákban a hiterkölszi oktatás rendezettebb és sikeresebb, mint a felekezeti iskolákban, egyszerűen azért, mivel az állam ma már 130 ezer forint tiszteletdíjat fizet az illető lelkészeknek az állami iskolai hitoktatásért s megköveteli a kellő eredményt. A nemzetiségi anyanyelv tanítására — természetesen a magyar tannyelv teljes épségben hagyása mellett — mód és alkalom van nyújtva; ezen bölcs intézkedéssel ma már a legelzártabb nemzetiségi területen is rokonszenyvel találkozunk a magyar állami iskola. Az ingyenes oktatás az állami iskolákban fokozatosan végre lesz hajtva; ennek szociális jelentősége elvitázhatatlan.

A községi és felekezeti népiskoláknál is főleg azon okból remélhető a javulás, mivel a tanítók fizetésének kiegészítésére az állam már 600 ezer frtot fordít, amely összeg ez évben a korpótlékokkal 800 ezer frtra is fölemelkedik. Itt csak az a baj, hogy az állam befolyása ezen iskolákkal szemben nagyon

is illuzorius. Legalább is annyi garanciát kellene követelnünk, hogy államsegélylyel a félilletményen túl kiegészített állomásokra (miként a kiseddóvák-nál) a közoktatásügyi miniszter nevezze ki a tanítókat s hogy az államsegélyes tanítók fegyelmi tekintetben kivétel nélkül a közigazgatási bizottságok illetékessége alá tartozzanak; végre, hogy ilyen iskolákban a magyar nyelv tanításáról szóló törvény teljes sikerű végrehajtása biztosíttassék.

A miniszter a népiskolák beléletére is kiterjesztené mindenre kiterjedő figyelmét. Elkészítette az osztott népiskola tantervét, amely a modern didaktikát erős nemzeti irányban emeli érvényre. Mindazonáltal nem tagadható, hogy különösen népoktatásunk intenzív fejlesztése tekintetében bizony még sok a tenni való. A törvény hat évre szabja a mindennapi tankötelezettséget s ugyanannyi idő alatt kell a kötelezett tantárgyakat tanítani. Ámde elemi népiskoláinknak még csak körülbelül 65 százalékában van a tanítás hat évfolyamra fölösztva, a többi 35 százalékban a tanítás eredménye távolról sem éri el a törvény szerint kivánt színvonalat. Ezen türehtelen állapoton csak a tankötelezettség szigorú keresztvitéle, a tanítóképzés intenzív fejlesztése és a szakszerű, lelkiismeretes tanfelügyelet segíthet.

A tankötelezettség szigorú keresztvitélérére már csak azon okból is törekednünk kell, mivel ma a német és tót, iskolázás tekintetében megelőzi az államfentartó magyar elemet. A tanítóképzés színvonalának emelésének immár halaszthatatlan föltétele a képesítés államosítása. A tanfelügyelet hatályosabbá tételére a miniszter az első lépést már megtette az iskolalátogatások szigorításával, a minek van már annyi eredménye, hogy a tanfelügyelők az utóbbi tanévben hatezer tanostálylyal többet látogattak, mint előbb. Meglepő sikert ért el a miniszter a gazdasági ismétlőiskolákkal, mert alig két éve, hogy ezen, ugy kulturai, mint közgazdasági szempontból nagy jelentőségű intézményt életbe léptette, már is ezernél több ilyen iskola szervezetett. Még nem volt rá eset, hogy valamely kulturális intézmény ilyen rövid idő alatt ilyen nagy arányú elterjedést nyert volna. Jele annak, hogy a gazdasági ismétlőiskolák valóban a gyakorlati élet szükségét töltik be.

A népoktatás terén elért nagy sikereit ezuttal különösen azon okból emeljük ki, mivel a magyar nemzeti állam konszolidációjának nagy kérdésében elsőrangú jelentőséggel bír a nép millióinak magyar hazafias irányú nevelése.

Ujdonságok.

Anyakönyvvezetői kinevezés. A belügyminiszterium vezetésével megbízott miniszterelnök Udvar-

A dombról lassu lépésekkel jött lefelé egy hosszú, fekete nő. Messziről papnak lehetett volna nézni.

— Üldöz bennünket! halálra üldöz! — sópánkodott a férfi. De hirtelen kividult az arca.

— Gyere baba, gyere, — mondta ravasz hunyorgatással.

Az asszonykára mindjárt átragadt az ura jókedve. A tekintetével kérdezte, hogy hová.

Az ura karon kapta s átlibbentette a keskeny árkon azután meghajolva, hogy minél jobban földözze az ákácstor futásnak eredt.

— Gyere baba, gyere! . . .

A tarló közepén, a tengeriföldtől egy jó puska lövényire, egy kis kőrisedő sötétlett. Egy hosszúkás facsoport volt az, száz lépés széles, százötven lépés hosszú. Nagy melegben oda szokta hajtani a juhász a nyáját.

Az asszonyka megértette s örvendő, elfojtott kaczagással ismételte: gyere, baba gyere.

Olyanok voltak, mint két pajkos gyermek, a ki elbujik a szigorú és unalmas governesz elől.

Nagyon kihaltak tetszett a kis erdő környéke

A facsoport egyik oldalán löherepetrenczék fonyadtak; messziről szinte barnás-feketének látszott az apró kúpokba rakott finom takarmány. Némelyik ilyen kúp tetejébe egy-egy figyelő, fakó-zöld madár ült; ha leröppent, hogy felcsipjen egy szöcskét, vagy ha szép egyenletes lendülésével besurrant a kőrisedő közé: akkor látszott csak, hogy milyen gyönyörű kékbe, zöldbe, barnába játszik a tarkasága.

Azok voltak a félénk zöld csókák.

Az asszony lábcskájá alig érte a földet: fel-felkapta az ura, úgy vitte.

Minél közelebb értek a kis erdőhöz, annál jobban megéledt annak a lombozata.

Először is a zöld csókák lebbentek ki alóla s elszálltak messze, túl a löherpetrenczéken. Azután néhány hamvaskék vadgalamb villant elő, nagy szárnycsattogással. A gerlék alig akartak kiröppenni a hús zöld közül. Utólsónak egy kék vércse-pár maradt. Ez a két jámbor sáskapusztító nesztelen libegéssel, suhanó íves röpüléssel kóválygott a fák koronája fölött s kíváncsian kukucsált le a páfrányos lomb-szövedék közé, mikor háborgatói meglapultak a szélső fák mögött.

A kőrisedőben nem volt meleg.

Felséges, arannyal befuttatott zöld ernyő fogta el a napot; minden fa úgy nyúlt fel, a koronájáig lombtalanul, mint megannyi oszlop, a melyre a magasban egy hatalmas smaragd-bolthajtás nehezedik. Az oszlopok közül oldalvást minden felé ki lehetett látni a pusztára.

Pihegve nézték, hogy merre van a néni, vajjon észre vette-e őket. Nem vette biz' az. Már megint fent járt a domb tetején, ott forgolódott s tanácstalanul hátrált egy nagy komondor elől, a mely kedveskedve ugrált körülötte.

A férfi már nem törődött vele, kinézett egy puha gyeppoltot s elhajította a kalapját.

-- Oda! — szólt tikkadtan.

Megbujtak egymás mellett, mint a fürjek a vetésben.

Csókeső kezdett esni s zápornak ígérkezett.

Egyszerre csak leüttött a mennykő: egy kondás karikásának az erős pattanása hallatszott.

Egy szempillantás alatt talpon volt a fiatal asszony s megrezzenve kapkodta össze lebomlott haját.

Az ura bambán és bőszen bámult ki a tarló túlsó felére, a honnan egy malacz-konda koczogott érrefelé. A Jézus tudná honnan csöppent ide olyan

váratlanul. Tán amott a kút körül heverészett, a vályograkás mögött hűsölt mostanig.

A törpe kondás, a zsiroshajú Bugyó, megforgatta feje fölött a karikásat visszájára kapta. Olyat szól az, mintha pisztolyból löttek volna. Aztán nekifanyalodott s vontatva, elnyújtva, teletorokkal bömbölte a maga mulattatására:

Hej kijé jaz a tanya! hejj kijééé! . . .
Jaz Nagy János uramé, uramééé!
Hát — az a másik kijé, hej! kijééé! . . .
Jazis az ü kemijé, kemijééé!

Benne volt ebben a nótában a nagy elkeseredés a miatt, hogy ime minden a Nagy Jánosé már ezen a világon, a miről beszélni érdemes; hanem a szép asszony ura nem méltányolta most a népköltészetnek ezt az igaz gyöngyét.

— Üssön beléd a . . .

Czifrában is folytatta volna, ha rá nem förmed a felesége:

— Már megint káromkodik? Mondtam ugy-e, hogy azért veri az isten. Győjön no; még itt érnek bennünket.

Hivta, de nem várta meg. Könnyű szökelessel röppent a tarlóra.

Az ura folytott hangon kiabált utánna. Hiába volt az.

— Nem, édes, nem; jobb, ha én előre sietek.

A mosósoknya ropogását alig lehetett már hallani. A tengeritábla sarkánál megállott az asszony s egy tuczat pusztit intett vissza mind a két kezével. Azután eltűnt az ákácstor mögött.

Az ura lehorgasztott fejjel baktatott a tanya felé, mintha az orra vére folynék.

*

A kőrisedőben újra kezdte Bugyó:

„Hej, kijé jaz a tanya, hej! hejj kijééé! . . .”

helyvármegyében a véczkei anyakönyvi kerületbe anyakönyvvezető helyettesé Sántha Mihály birtokost kinevezte.

Erdély új református püspöke. Kolozsvárott a hó 18-án dőlt el a református püspöki szék sorsa: a két érdemes jelölt közül dr. *Bartók* Györgyre, Nagy-Enyed tudós theologiai tanárára esett az abszolút többség s így Szász Gerő kolozsvári esperes 110 szavazata ellenében 145 szavazattal dr. *Bartók* György lett erdélyi református püspökké. Őszinte megelégedéssel vesszük tudomásul az új püspökök általunk előre megjósolt győzelmét, s örömmel üdvözljük dr. *Bartók* Györgyöt az erdélyi egyházkerület élén, s kitartó erőt kívánunk roppant feladatokkal kínáló új pályáján.

Népiskolai tanító- és kántorképesítő vizsgálat. A székelykereszturi m. kir. állami tanítóképző intézetben a *népiskolai tanítóképesítő vizsgálat* írásbeli része f. év május hó 25., 26., 27. napjain s a szóbeli és gyakorlati része június hó végén fognak megtartatni. A vizsgálatra jelentkezők, a vizsgálati szabályrendelet kívánalmai szerint felszerelt folyamódusukat azon kir. tanfelügyelő utján, kinek tankerületében működnek, a jelen hó 30-ig hozzám küldjék be. E vizsgálatlall egyidejűleg, június hó 19-én, az egyházi zenéből és énekből *kántorképesítő vizsgálat* is fog tartatni. E vizsgálatra jelentkezők, szabályszerűen felszerelt folyamódusukat szintén kir. tanfelügyelőjük utján június 10-ig juttassák el hozzám. A vizsgálati oklevélidják, a vizsgálat megkezdése előtt alólírotthoz befizetendők. Székely-Keresztur, 1899. április 13. *Borbély* Sámuel, igazgató-tanár.

Köszönet nyilvánítás. Özv. *Szobovits* Jenőné, volt állomásfőnökünk özvegye, ez uton mond köszönetet az elhunyt barátainak s nagyszámu tisztelőinek, kik a család vesztéségénél a fájdalommal s a részvételekben osztoztak. Kik őszinte részvétőkkel kívánták enyhíteni a gyászszal sújtott család fájdalmát, melynek köréből a végzet egyszerre ragadta ki a családfőt s tett özvegygyé egy boldog nőt, árvává sok kiskorú gyermeket.

A Székelyegyleti Első Takarékpénztár február hó 2-án tartott közgyűlésében a helybeli kő- és agyagipari szakiskola önképzőköré javára 20 frtot juttatott, a miért hálás köszönetemet fejezem ki. Sz.-Üdvarhely, 1899. április hó 10-én. *Harmath* Ödön, önképzőköri védnök.

Haladunk. No annyi szent igaz, hogy most zúgolódni az ellen, hogy városunk nem fejlődik, nem tart lépést a szomszéd nagyobb székely városokkal háláltság lenne. Rövid időn belül le lesz rakva az aszfalt járda, rá nemsokára a villanyvilágítás lesz beállítva, esztendőre vagy kétfőre lesz új városházunk s így színháznak és reodutunk; szóval a haladás útján vagyunk. Különbözött ezt már annyiszor elmoudotuk e helyen is, hogy arról ma már városunk minden lakójának van tudomása s nem is ez, hanem kizárólag csak az adja kezünkbe a tollat mindezeket felemlíteni, hogy ha már ennyire a rohamos haladás útjára léptünk, igen helyesen, tenné a tisztelt képviselőtestület, ha a régi városháza mögé épített fabódét onnan, már csak egészségi szempontból is, mentől hamarabb eltávolítaná, mert az már csak még sem járja, hogy ép a piac kellő közepén egy nyilvános closet diszelegjen, alias gőzölögjön, mivel — és ezt a piaci lakók és háztulajdonosok érdekében említjük föl — most a közelgő nyár alkalmával, ha nem is távolítható az el onnan és a tisztaságot nem lehet ellenőrizni, legalább nap nap mellett kellőleg fertőtlenítsék.

Ha már foglalkozunk ezzel a témával, teljesen aktuálisnak tartjuk városunk egy másik mi-zériáját is felemlíteni. Bevett szokássá vált már egészen — mivel ez újítás valószínű télen lett hozva — hogy a cigányok az őrsekek kihordásához télen nyáron, egyre-másra már öste 9 órakor hozzákezdnek. Télen ez csak hagyján, mivel amugy sincsenek az utcán, meg aztán a hideg teljesen desinfiálja is a levegőt, hanem bizony most tavasszal és nyáron még sem járja, a midőn a sétáló közönség ép e tájban népesíti be az utcákat, különösen a Kossuth-utcát, akkor dőcögjenek utcáhozhozat végig azok az ocmány szekerek, dögletes szagot terjesztve szét, megbotránkozására a járó-kelőknek. Hát bizony ez a jó izlés ellen van s nagyon hiszünk, hogy e felszólalásunknak meg lesz a maga foganatja s közönségünk meg lesz óva e kellemetlen kocsioktól, mivel azok utasítva lesznek, hogy *ahhoz* 11 óra előtt semmi esetre se kezdjenek.

Az ideai sorozás. Említettük volt, hogy az udvarhelyi járásban a sorozás e hó 12-én vette kezd-

tét és 17-én nyert befejezést. A sorozó bizottság így alakult meg: polgári elnök volt gróf *Lászlár* Ádám főjegyző, orvos dr. *Szabady* Ferencz, bizottsági tag dr. *Demeter* Lőrincz főszolgabíró. A közös hadsereg részéről jelen voltak: lovag *Troschmair* Szilárd cs. és kir. őrnagy, dr. *Bass* Ferencz ezredorvos, *Hersényi* Zsombor főhadnagy; a honvédség részéről: *Gyertyánffy* Bálint m. kir. honvédőrnagy, dr. *Czakó* László és dr. *Kozma* Lajos ezredorvosok. Előállott 767 védkötteles, amely számból 293-at vettek be. A városiak sorozása 18-án történt meg. Felhiva 109 védkötteles volt, előállott 95, bevettek 36-ot. A város részéről *Gálffy* Endre főjegyző volt jelen, mint bizottsági tag.

A mikor a Cifra nyomoruság — cifra nyomoruság. Tettünk volt említést arról, hogy a főreáliskola *Nosz* Gusztáv tanár vezetésével műkedvelők által az önképzőkör alap javára május első felében a *Cifra nyomoruságot* szándékozik színrehozatni. Az egyes szereplők megtalálása nagy bajjal járt, a mi rossz omen volt már akkor a darab sikerére, de addig-addig, hogy a 18—20 személyzetből álló műkedvelő társaságot valahogyan csak össze lehetett hozni s a próbák, nehezen bár, de megindultak. Azonban ekkor társadalmi életünk hidrája felütötte fejét s az egyes szereplők, a nők kivételével, hol visszaadták a már elfogadott szerepüket, hol meg egész egyszerűen nem jelentek meg a próbák, a mi természetesen a lelkiismeretes műkedvelőkre is depresszióval hatott s így történt meg az, hogy közös elhatározással az egész darab színrehozatalát végkép elejtették. Hát bizony ez elég szegénységű bizonyítvány arra a közszellemre nézve, amely városunkban isten tudja mióta uralg, hogy egy ekkora intelligenciával bíró városban ne lehessen egy olyan társaságot összehozni, a mely a célnak megfelelően a dolgot igazi lelkesedéssel karolja föl s teljes egyetértéssel, minden utógondolat nélkül annak fényes megoldását tartsa szem előtt. Bárhogyan tegyükvagyunk a dolgot, bárhogyan is akarjuk azt szépiteni, bizony csak társadalmi csődöt látunk abban, a mely aztán az egész országra kiterjed. A tudomány, ész és szellem munkásai a művelt kultur-államokban a társadalom és nemzet diszét képezik. Nálunk ellenben kiegészítik azt a sötét képet, melyet már évtizedek óta nyújt középosztályunk pusztulása. Társadalmunk még mindig hatalmas és büszke fa, melynek koronáját még nem törhetik le a viharok. Külső kérge még erős, de belseje rothadt vagy rothadóban van. Ha e rothadás tovább tart s áteszi a büszke fa derekát, még a könnyebb légáramlat is katasztrófát idézhet elő. Bizony szomorú dolog ez s elkeseredés fogja el az embert, ha látja, hogy országszerzte hová, mivé fejlődött a társadalmi élet. Elkoresosult, csak a mázát tartotta meg.

Halálozások. Folyó hó 17-én hunyt el *Szobovits* Jenő kir. áll. állomásfőnök, ellenőr, életének 49-ik évében. Temetése 19-én délután történt meg, amelyre az elhunyt kollégái és ösmerősei egy egész különvonattal jöttek el. Az elhunytat neje szül. *Vischer* Hermin, valamint gyermekei: Jenő, Stefánia, Gyula, Zsófia, Hermin, Endre, Kálmán gyászolják.

Ugyancsak e hó 19-én hunyt *Mátyus* Polixéna volt *Szabó* Károlyné. Haláláról a család a következő gyászjelentést adta ki: *Szabó* Pezsi, férje dr. Kovács Mór s gyermekeik: *László*, *Iluska*, *Margit* és *Perzsi*, továbbá az elhunyt testvérei: *Fodor* Mózes, *Fodor* Kata és férje *Bagdy* Imre, *Fodor* Ilka s elhalt testvér *Mátyus* Eliza *Létyán* Gyuláné gyermekei: *Mariska* és férje dr. *Lengyel* Árpád s gyermekeik; *Janka* és férje dr. *Kovács* Gábor s gyermekek; *Margit*, *Juczi* és *Perzsi* a maguk, nemkülönbözött a nagyszámu rokonság nevében mély fájdalommal tudatják, hogy a szerető jó édesanya, nagyanya, testvér, nagynéne anyós, sógornő és rokon *Mátyus* Polixéna volt *Szabó* Károlyné f. év április hó 19-ikén reggeli 4 órakor, életének 59-ik évében, rövid szenvedés után meghalt. A drága halott temetése a háznál tartandó ev. ref. egyh. szertartással f. hó 20-án d. u. 5 órakor lesz. Legyen pihenése csendes, emléke áldott!

Erdőégés volt 16-án, vasárnap délután a Budvár-erdő tulsó oldalán. A helyszínén csakhamar egy pár helybeli iparos jelent meg, akik erélyesen hozzáláttak a tűz eloltásához, a mely valószínű éretlen gyermekek játékából került ki s már-már ijesztő mérvet öltött, azonban rövid egy óra alatt sikerült azt teljesen lokalizálni.

Áthelyezett körjegyzői kör. A medeséri körjegyzői körnek központját gróf *Lászlár* Ádám főjegyző, alispán helyettes *Medesérről* *Tordátfalvára* helyezte át.

Ferdinánd meghalt. A mi, jó öreg *Ferdinándunk* ról van szó. Arról a *Ferdinándról*, a kinek zenéje mellett városunk mai fiatal nemzedéke táncolni tanult. Csakugyan úgy volt már a nótával: mindennap egyet felejtett. Megvénült szemünk láttára. De hogy is ne. Hisz még amikor az ágyuk dörögtek, forrongott a nép, a szabadság szelleme vonult végig szép országunk fölött: már akkor kezében volt a nyirettyü, amelylyel oly közel, nagyon közel lehet lopózni a szivekhez. . . . Jobb sorsot is látott, a midőn még ő volt az elite-társaságok egyetlen cigányja, a kinek ujjai alatt testet öltött a nóta, szárnyra kelt s befészkelte magát a lélekbe, magával vitte azt el, messze ragadta — a tulvilágba vitte. Addig muzsikált — amíg most hidegen, de nem feledve, tehát egyszer temetve el künn fekszik a temetőben. Mert vannak emberek, akiket kétszer temetnek el: a földdel, a feledéssel. De hát lehetne-e egy olyan embert, egy olyan cigányt gyorsan elfeledni, aki velünk sirt, ha sirtunk, mulatott, amidőn mi mulattunk. . . . Pénteken temették el. Szép volt a végtisztessége; megérdemelte. Akkor halt meg, amidőn a természet éled. . . . Milyen ironiája a sorsnak. A tavasz, a szép, virágos, illatot lehelő tavasz megérkezett. A fák virággal vannak borítva, már hullatják is azokat. De azért a zöld fű, levél, mely elborít mezőt, erdőt, reménnyel biztat, édes boldogsággal. Nemsokára életet ad az egyszülöttjének, arany sugarakban fürdő, kalászkoszorúza nyárnak. Ott künn a szabadban, a temetőben a füvek szálai erről suttoznak, a madár erről dalol szerelmes párjának s a virág kelyhében a rejtelmes tudástól csillámlik a harmat ragyogó örömben — s ott odább hozzák a vén cigányt zenekísérettel. Ott a fák alatt ez ünnepi szép napon, ahová nem hatol el az emberi zsongás, vidámság, kaczagás, van megásva sirja. S felhallszik a nóta balkan, mert balzsam van ez édes dalban. Valami bánat árnya borítja be a lelkeket, amint hanyatlik a fényetört nap sugár korongja s amint itt fejünk mellett zugó harangszónak a levegőben elhangzó melabus akkordja távolodik: a vén cigányt, a fáradt testet, aki annyi tavaszok ültette virágát, annyi nyárnak nevelte gyümölcsét, akinek földi működése nem volt haszontalan, csak örömet, gyönyörűséget alkotott, teremtett másoknak: most őt is elérte az élet ősze, a hol a megtörtött szemből visszatükrozdik már az elmulás bus fénye. Az emberek siratják, de ő nem hallja már fájó zokogásuk. Szomorufüz ága borul sirhalmára s lelke elszáll oda, ahová költözik a dalnak ereje, virágok illata, rózsák virulása: messze, messze innét, isten közelébe. . .

Szerkesztői üzenetek.

Kéziratok nem adatnak vissza. — Névtelen levelekre nem válaszolunk.

M—A H. Tessék elhinni, hogy azzal, ha egy fiatal hölgy ön után hangos megjegyzést tett és pedig olyan, a melylyel az ön életében röviddel azelőtt történt állapotra céloz és hozzá még azt az utczán kockázattalja meg, azt igazolja be, hogy bizonyára a műveltségnek még az első lépcsőjéig sem ért el, mivel mi azt hisszük kérem, tekintettel arra a nemes versenyre, a mely kettőjük között, az ő megjegyzése szerint, ama fiatal emberért foly — ha ugyan egyáltalán érdemes arra az a fiatal ember — úgy vagyunk véle, hogy a kettő közül azt tartjuk legszebbnek, aki kevésbé tartja rutnak a másikat, aztán legyen az a szépség akár testi, akár pediglen erkölcsi. Iteljen a szerint.

Kíváncsi. 1. A Véga üstökösön nincsen ember, mert ott van a világ véga. 2. A matrózpipa divatja nagyon elharapódzott, mindazonáltal még nem tartunk ott, hogy a hölgyek is kövessék ezt a divatot. 3. Hogy mit szólnak a nők biciklizéséhez? No már kérem ehhez csakugyan nem szólnak semmit.

Nyomatott *Becsek* D. Fia könyvnyomdájában.

Nyilttér. *)

Tisztelettel hozom a nagyérdemű közönség szives tudomására, hogy a kőkereszt-téren **Szabó Ferencz** ur ujonnan épült házában a kor követelményeinek megfelelő teljesen ujonnan berendezett

bor-, sörcsarnokot és éttermet nyitottam.

Célom a nagyközönséget egy olyan vendéglőhöz juttatni, ahol gyors és pontos kiszolgálás mellett tisztán kezelt ételek és italokat igen jutányos áron kapjon. Elfogadok bérleteket ebédre 9 frttól fölfelé, ebédet, vacsorát 18 frttól.

Midőn a tisztelt közönség szives pártfogását kérem, maradtam teljes tisztelettel

Várhalmy Ferencz,
vendéglős.

Bármilyen sült 1 adag 30 kr. — Egy pohár mindig frissen csapoló sör 8 kr.

*) E rovatban foglaltakért nem vállal felelősséget a szerk.

Sz. 1568—1899.
tlkvi.

Hirdetmény.

A székelyudvarhelyi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Florián Bogdán és fia végrehajthatónak, Biró F. János sz.-udvarhelyi lakos végrehajtást szenvedő ellen 75 frt 96 kr s járuléki kielégítése végett ezen kir. törvényszék területéhez tartozó, a székelyudvarhelyi 907. sz. tjkvben Biró F. János nevére irt A + 1007a/1. hrsz. emeletes kőház 360 frt kikialtási árban a) b) 13., 14. alatt Biró András és neje Benedek Mária javára bekebelezett haszonélvezeti jog sérelme nélkül az **1899. évi június hó 8-ik napjának d. e. 9 órákor** a székelyudvarhelyi kir. törvényszék telekkönyvi hatóságánál megtartandó nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek el fognak adatni.

A venni szándékozók a becsárnak 10%-át készpénzben vagy óvadékképes papirban kötelesek a kiküldött kezéhez letenni.

Az árverési további feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. telekkönyvi hatóságnál megtekinthetők.

A kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság.

Sz.-Udvarhelytt, 1899. évi márczius hó 7-én.

Gyórtý Titus,

kir. törvényszéki egyes bíró

Sz. 1264—1899.
tlkvi.

Hirdetmény.

A székelyudvarhelyi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Udvarhelyvármegye összesített árvapénztára végrehajthatónak, özv. Técsi Istvanné és társai végrehajtást szenvedő ellen 750 frt s járuléki kielégítése végett ezen kir. törvényszék területéhez tartozó, sz.-udvarhelyi járásbíróház területén levő. sz.-udvarhelyi 281. számú tljkvben fekvő A + 560., 561. hrszamu emeletes kőház és beltelekre, melynek összes értéke 1500 frt, a mely összeg egy szersmind kikialtási ár is, **1899. évi május hó 17-ik napjának d. e. 9 órákor** a sz.-udvarhelyi kir. törvényszék telekkönyvi hivatalánál megtartandó nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek el fognak adatni.

A venni szándékozók a becsárnak 10%-át készpénzben vagy óvadékképes papirban kötelesek a kiküldött kezéhez letenni.

Az árverési további feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. telekkönyvi hatóságnál megtekinthetők.

A kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság.

Sz.-Udvarhelytt, 1899. évi február hó 23-án.

Demény Ferencz,

kir. tszéki egyes bíró.

Sz. 1837—1899.
tlkvi.

Hirdetmény.

A székelyudvarhelyi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy a m. kir. kincstár végrehajthatónak, Fülöp György, Fülöp Julianna, Fülöp Judith, Fülöp Lajos, Fülöp András kiskoruk végrehajtást szenvedők ellen 39 frt 33 kr s járuléki kielégítése végett ezen kir. törvényszék területéhez tartozó, a parajdi 96. sz. tjkvben foglalt s ^{1/10}-ed részben kiskoru Fülöp György, Julianna, Judith, Lajos, András kiskoruk alperesek nevére, ^{1/10}-ed részben társtulajdonos Fülöp Dániel kiskoru, ^{1/10}-ed részben társtulajdonosok Fülöp Lidi Szabó Sándorné, Fülöp Márton, Fülöp Károly kiskoru, Fülöp József, Fülöp Anna kiskoru, Ilyés Lidi nevére irt A + 232. hrsz. kert 2 frt, 730., 731. hrsz. faház 168 frt, 1263. hrsz. 7 frt, 1265. hrsz. 10 frt, 1380., 1381. hrsz. 27 frt, 1597. hrsz. 3 frt, 1857. hrsz. 1 frt, 2043. hrsz. 2 frt, 2187. hrsz. 13 frt, 2599., 2600. hrsz. 10 frt, 2633., 2634. hrsz. 12 frt, 2639., 2640., 2641a., 2641b., 2642., 2643a., 2643b., 2644. hrsz. 16 frt, 3025., 3026. hrsz. 6 frt, 3060. hrsz. 11 frt, 3080. hrsz. 2 frt, 3249/1. hrsz. 1 frt, 3354. hrsz. 2 frt, 3935. hrsz. 2 frt, 3965. hrsz. 2 frt, 4151. hrsz., 4152., 4153. hrsz. 27 frt, 4325. hrsz. 1 frt, 4380. hrsz. 2 frt, 4659. hrsz. 7 frt, 5103., 5104. hrsz. 3 frt, 5166. hrsz. 2 frt, 5216. hrsz. 4 frt, 6038., 6039. hrsz. 3 frt kikialtási árban az 1831. évi XL. t.-cz. 156. §. értelmében egészben és pedig a B. alperesek és kiskoru Fülöp Dániel jutalékára Fülöp Pál és neje Fábán Kovács Ifsz javára bekebelezett haszonélvezeti jog sérelme nélkül; továbbá a parajdi 376. sz. tjkvben ^{1/80}-ed részben Fülöp György, Juli, Judith, Lajos, András kiskoruk nevére, társtulajdonos ^{1/80}-ed részben Fülöp Dániel, ^{1/80}-ed részben Fülöp Mihály, ^{1/80}-ed részben ifj. Fülöp Mihály nevére, ^{10/80}-ed részben Fülöp Mózes nevére irt A + 2336., 2337., 2338., 2339. hrszám 5 frt kikialtási árban az 1881. évi LX. t.-cz. 156. §. értelmében, továbbá a parajdi 444. sz. tjkvben ^{1/12}-ed részben alperes, ^{1/12}-ed részben társtulajdonos Fülöp Dániel, ^{1/12}-ed részben Fülöp Mózes nevére irt A + 3962., 3963. hrsz. fekvő 1 frt kikialtási árban az 1881. évi LX. t.-cz. 156. §. értelmében és pedig mindkét 376. és 444. tlkvi Fülöp Pál és neje Fábán Kovács Jofisz javára bekebelezett haszonélvezeti jog sérelme nélkül, valamint a 376. tjkvben Fülöp Zsigmond és neje Ilyés Judith javára bekebelezett haszonélvezeti jog sérelme nélkül az **1899. évi június hó 9-ik napján d. e. 9 órákor** Parajdi község házánál megtartandó nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőknek el fognak adatni.

A venni szándékozók a becsárnak 10%-át készpénzben vagy óvadékképes papirban kötelesek a kiküldött kezéhez letenni.

Az árverési további feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. telekkönyvi hatóságnál megtekinthetők.

A kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság.

Székely-Udvarhelytt, 1899. évi márczius hó 12-én.

Dr. Voith,

kir. tszéki egyes bíró.

Sz. 7397—1899.

alisp.

Udvarhelyvármegye alispánjától.

Pályázati hirdetmény.

Székely-Udvarhely rendezett tanácsu város számvevői állása nyugdíjazás folytán megürült.

Ezen állással ez idő szerint évi 500 frt fizetés és 150 frt lakbér javadalmazás jövőre pedig a szabályrendeletnek jóváhagyása esetén évi 700 frt fizetés és 200 frt lakbér javadalmazással van összekötve.

Ezen így megürült és javadalmazott városi számvevői állásra a pályázatot ezennel kiírom s pályázni óhajtokat felhivom, hogy sajátkezüleg irt pályázati kéréseiket, iskolai bizonyítványaik, szakképzettségeiket igazoló okmányaikkal felszerelten hozzám **folyó év május hó 30-áig** annyival is inkább adják be, mivel a később érkezettek figyelembe vétetni nem fognak.

Székely-Udvarhelyen, 1899. évi április hó 14-én.

Alispán szabadságon:

Gróf Lázár Ádám,
főjegyző.

Egy teljesen jókarban levő zongora eladó.
Hol? Megmondja a kiadóhivatal.

Legnagyobb nyeresemény

legszerencsésebb esetben

1.000,000 korona.

Az összes 50,000 nyeresemény JEGYZÉKE.

A legnagyobb nyeresemény legszerencsésebb esetben

1.000,000 korona

A nyeresemények részletes beosztása a következő:

	Korona
1 jutalom	600000
1 nyer. á	400000
1 " "	200000
2 " "	100000
1 " "	90000
1 " "	80000
1 " "	70000
2 " "	60000
1 " "	40000
5 " "	30000
1 " "	25000
7 " "	20000
3 " "	15000
31 " "	10000
67 " "	5000
3 " "	3000
432 " "	2000
763 " "	1000
1238 " "	500
90 " "	300
31700 " "	200
3900 " "	170
4900 " "	130
50 " "	100
3900 " "	80
2900 " "	40

50,000 nyer. és jut. összegben **13.160,000**

A negyedik nagy m. kir. osztálysorsjáték nemsokára ismét kezdődik és

100.000 50.000
sorsjegyre újból nyeresemény

jut, vagyis az oldalt levő nyereseményjegyzék szerint az összes sorsjegyek fele feltétlenül nyerni fog.

A nyeresési esélyek tehát, mint már általánosan ismeretes, óriásak.

Összesen tizenhárom millió 160.000 koronát sorsolnak ki biztosan. A legnagyobb nyeresemény legszerencsésebb esetben

egy millió korona.

Szíves mielőbbi megrendelésoknél eredeti sorsjegyet a tervszerű eredeti áron és pedig:

egy egész	I. o. eredeti sorsjegyet	6.—
" fél	" " "	3.—
" negyed	" " "	1.50
" nyolczad	" " "	— .75

küldünk szét utánvétellel, vagy a pénz előleges beküldése ellenében.

A huzások után megküldjük tisztelt vevőinknek a hivatalos huzási jegyzéket, hivatalos tervezetek pedig díjtalanul állanak rendelkezésre. A huzások a magy. kir. kormány ellenőrzése mellett nyilvánosan történnek és azoknál mindenki megjelenhetik.

Kérjük a rendelvényeket mielőbb, legkésőbb azonban

f. év április 24-éig

hozzánk beküldeni.

Török A. és Társa

a m. kir. szab. osztálysorsjáték főelárusítói

Budapest, V, Váci-körút 4/a.

Sok és nagy nyereseményt fizettünk tisztelt vevőinknek; rövid idő alatt körülbelül egy és félmillió koronát.

Rendelőlevél levágandó.

TÖRÖK A. és Tsa. uraknak Budapest.

Kérek részemre I. oszt. m. kir. szab. osztálysorsjáték eredeti sorsjegyet a hivatalos tervezettel együtt küldeni.

Az összeget frt { utánvételezni kérem postautalvánnyal küldöm } A nem tetsző törölendő.

Pontos cím

.....
.....
.....